

ско население въ Австрия, сж поставени извънъ сръбската черта. Като български сж посочени: Нишъ, Враня, Скопйе, Велесъ и пр.

1822 г.

№ 105.

Разлогъ.

Въ малката българска колония въ Виена прѣзь XVIII и началото на XIX в. имало и нѣколцина търговци отъ покраината Разлогъ (Македония). Отъ тия именно разложани узналь нѣщо повече за българския езикъ великиятъ сръбски етнографъ Вукъ С. Караджичъ. Още прѣзь 1815 г. въ своята Пѣснарица Караджичъ бѣ обнародвалъ една разложка пѣсенъ подъ заглавие „Пѣсна бугарска“ (№ 101):

Не рани рано на вода
Дозъ белолико.
Не клопай ведри ковани
На тья быстри кладенци и пр.

Прѣзь 1822 г. обаче Караджичъ обнародва своя „Додатакъ к Санктпетербургскимъ Сравнительнымъ рѣченицима свију језика и нарјечија с особитимъ огледима бугарскогъ језика“. Тамъ сж дадени образци отъ български езикъ, български пѣсни и бѣлѣжки по българска граматика. Тоя прѣвъ наученъ приносъ за новобългарския езикъ е основанъ именно на македонския разложки говоръ. Пѣснитѣ Вукъ записалъ отъ одного разложанина въ Виена, а другъ разложанинъ му далъ образцитѣ отъ новия завѣтъ и словаренъ материалъ.

1822 г.

№ 106.

Македония.

Въ главната църква на Зографския манастиръ въ Света-гора се намира старинска чудотворна икона на св. Георги, наречена „арабска“. Сребърната риза на иконата била направена съ иждивението на одескитѣ търговци българи, родомъ отъ Македония, както личи отъ надписа, що стои на метална плоча подъ иконата, год. 1822. Самата плоча била изработена въ Петроградъ. Отъ тоя надпись привеждамъ слѣднитѣ редове: *Сіа риза сребреннаа оустроена... поданіемъ хртолюбивыхъ рабѣвъ въжінхъ ѳдескихъ кѳпцѣвъ Славеноболгарскихъ македонскихъ оурожденцкѣ изъ разныхъ епархіахъ, иуже почтеннаа*